

การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1*

GUIDELINES FOR MANAGING LEARNING FOR STUDENTS WITH LEARNING DISABILITIES WANG CHAO SCHOOL GROUP TAK PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

ภูมิพัฒน์ พลทรัพย์กนก*, สมชาย อังสุโชติเมธี

Phumphet Phalasapkanok*, Somchai Angsutchotmethi

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ตาก ประเทศไทย

Faculty of Education, Northern College, Tak, Thailand

*Corresponding author E-mail: aomkasemsinpala@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า 2) หาแนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 127 คน และแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย รวม 2 ขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า ด้านความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ มีปัญหามากที่สุด แนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า ด้านความบกพร่องด้านการอ่าน คือ ครูควรฝึกเชื่อมโยงเสียงตัวอักษรและประสมคำ โดยเริ่มจากจากการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์มาประสมกันแล้วฝึกอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ ด้านความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ คือ ครูควรฝึกเขียนคำที่เด็กมักเขียนผิดบ่อย ๆ ซึ่งเราสามารถคัดกรองว่าเด็กคนไหนชอบเขียนคำไหนผิดบ่อย ๆ และด้านความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ คือ ครูควรทำการฝึกความจำ โดยการจัดให้นักเรียนนั่งใกล้ครู ซึ่งครูอาจคอยเตือนความทรงจำและตรวจแบบฝึกหัดบ่อย ๆ ทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ จัดหาเครื่องช่วยความจำ เช่น ตารางแผนภูมิ ไดอะแกรม เครื่องคิดเลข ที่ช่วยให้นักเรียนจำได้

คำสำคัญ: แนวทางการจัดการ, การเรียนรู้, ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

Abstract

This research aims to 1) study the conditions and problems of learning management for students with learning disabilities in Wang Chao School Group, and 2) find the guidelines for learning management for students with learning disabilities in Wang Chao School Group. The population includes 127 school administrators, teachers, and educational personnel. The data sources used in this research include 9 experts. Purposive sampling was used. The research instruments were questionnaires and interviews. There were 2 steps in the research process. Data were analyzed by finding percentages, frequencies, means, and standard deviations, and content analysis. The research results found that the learning management conditions for students with learning disabilities were at a high level overall and in each aspect. The learning management problems for students with learning disabilities were found to be the most problematic in terms of spelling disabilities. The learning management guidelines for students with learning disabilities were found to be the most problematic in terms of reading disabilities. Teachers should practice connecting letter sounds and combining words, starting from combining consonants, vowels, and tones, and practicing reading by distributing spelling letters. In terms of spelling disabilities, teachers should practice writing words that students often misspell. We can screen out which children misspell words frequently. In terms of mathematical disabilities, teachers should train memory by arranging for students to sit near teachers. Teachers can remind students of their memories and check exercises frequently, review lessons frequently, and provide memory aids such as tables, charts, diagrams, and calculators to help students remember.

Keywords: Management, Learning, Students with learning disabilities

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 10 และมาตรา 54 พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 (กฎหมายแต่ละฉบับได้กล่าวถึงเรื่องที่ว่าผู้วิจัยศึกษาไว้อย่างไรนำเสนอแต่ละฉบับ) เรื่อง สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 5 กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิทางการศึกษา โดยได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษาระบบ และรูปแบบทางการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้องการจำเป็นพิเศษ และได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล มาตรา 8 วรรค 5 กล่าวว่า สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการ เข้าศึกษาให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่

เป็นธรรมตามกฎหมาย และในมาตรา 19 กำหนดให้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีหน้าที่ดำเนินการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการจัดการเรียนรวม การนิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ ตามที่กฎหมายกำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

ในประเทศไทย พบว่า ปัญหาเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาที่พบมากที่สุดในประชากรวัยเรียน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยพบว่า มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือเด็กแอลดี เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับทุกโรงเรียน ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะเด็กในระดับประถมศึกษาตอนต้นมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ คิดคำนวณไม่เป็นไปตามวัย ทั้งที่มีระดับสติปัญญาปกติ (เบญจมาพร ปัญญา, 2549) ซึ่งพบปัญหาความบกพร่องทางการเรียนรู้ปรากฏชัดตั้งแต่ในช่วงต้น ๆ ของการเรียน และพบมากขึ้นเรื่อย ๆ ในชั้นเรียนที่สูงขึ้นต่อไป โดยพบว่า เด็กบางคนไม่มีความก้าวหน้าทางการเรียน ส่งผลให้ขาดความมั่นใจ ท้อถอย คิดว่าตนเองด้อยความสามารถ และไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้เท่าที่ควร ดังนั้น ในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กกลุ่มนี้ หากครูผู้สอนขาดความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะปัญหาของเด็กแล้ว ย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ไม่ตอบสนองต่อการเรียนรู้และสภาพความบกพร่องที่ต้องการแก้ไขหรือพัฒนาส่งผลต่อการดำรงชีวิตรวมทั้งเกิดปัญหาพฤติกรรมหรือปัญหาอื่น ๆ ตามมา การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถบรรลุผลการเรียนรู้ และเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มความสามารถนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก็ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งผู้เรียนย่อมมีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพ ความคิด ความสนใจ และความถนัด เป็นผลให้มีแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ที่ต่างกัน ผู้เรียนอาจชอบการดู การฟัง การอ่านหรือการลงมือปฏิบัติ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีความยุ่งยากลำบากในการเรียนรู้ แบบการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ครูผู้สอนเข้าใจลักษณะของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนอันจะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน เกิดประสิทธิผลต่อการเรียนรู้และเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอันเป็นที่น่าพอใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

การจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้นั้น ครูจะต้องจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) เป็นแผนการศึกษาที่จัดขึ้นเฉพาะสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน ซึ่งจะระบุว่าจะใช้เมื่อใด เป็นเวลานานเท่าใด จะวัดและประเมินผลอย่างไรสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้และควรจะมีการประเมินอย่างสม่ำเสมอตลอดระยะเวลาของการเรียนรู้ การประเมินนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าการประเมินไม่ใช่เพียงแค่การตรวจสอบความรู้แต่เป็นการแสดงถึงระดับความสามารถทางการเรียนรู้ตามศักยภาพของนักเรียนอย่างแท้จริง และเพื่อใช้สารสนเทศจากการประเมินเป็นแนวทางในการตัดสินใจผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเฉพาะการจัดทำเอกสารหลักฐานการประเมินผลการเรียนรู้ รายงานผลการเรียนแสดงวุฒิการศึกษาและรับรองผลการเรียนของนักเรียน และใช้ในการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและรูปแบบการศึกษา ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการนำผลที่ได้จากการประเมินไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนต่อไป (ศรียา นิยมธรรม, 2561)

กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 มีโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 140 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1, 2567) การกระจายในทุกโรงเรียน และแต่ละโรงเรียนมีการบริหารจัดการ และแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป การจัดการเรียนรู้หรือการหาช่องทางการสอนที่สอดคล้องกับปัญหาของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ จะเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ โดยครูผู้สอนนักเรียนต้องศึกษาให้เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของเด็กโดยผ่านกระบวนการทำงานของสมอง ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจธรรมชาติความบกพร่องของการเรียนรู้ของนักเรียนได้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้จะต้องเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยรู้หลักการสอนทั่วไป และหลักการสอนเฉพาะ ซึ่งหลักการสอนทั่วไป ช่วยให้ครูผู้สอนมีแนวทางการสอนที่จะปรับให้เหมาะกับสภาพของนักเรียน ส่วนหลักการเฉพาะเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ตามลักษณะความบกพร่องในแต่ละด้าน โดยจะเกี่ยวกับเทคนิควิธีการเฉพาะ จะทำให้ครูผู้สอนกลุ่มโรงเรียนวังเจ้า มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้

จากสภาพปัญหา และความสำคัญดังกล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาให้นักเรียนกลุ่มบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1
2. เพื่อหาแนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

รูปแบบการวิจัย เป็นการผสมวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 และหาแนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

ประชากร ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 127 คน เป็นการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน

127 ชุด แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ตำแหน่ง เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน มีจำนวน 4 ข้อคำถาม เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List), ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale), ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 โดยใช้คำถามแบบกำหนด ข้อคำตอบให้เลือก (Multiple Response) มากกว่า 1 คำตอบ 2) แบบสัมภาษณ์การหาแนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 เป็นแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง (Structured Interview)

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดกรอบข้อคำถามสำหรับแบบสอบถามตอนที่ 1 สำหรับการสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่ง เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน
2. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ตามกรอบของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข จำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความบกพร่องด้านการอ่าน 2) ความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ 3) ความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2555)
3. สร้างแบบสอบถามตามกรอบเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ได้ข้อคำถามเพื่อสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 51 ข้อ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
5. ดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถาม ใช้วิธีการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
6. นำเสนอแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC)
7. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและแก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนกลุ่มทุ่งวังน้ำแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 30 คน เพื่อพิจารณาหาค่าความเชื่อมั่นของ (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค 51 ข้อ ได้ค่าเท่ากับ 0.994
8. นำแบบสอบถามที่ได้ทำการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ขอรับความเห็นชอบจากอาจารย์ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

9. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

เก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 แล้วเก็บแบบสอบถามกลับเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทางวิจัย การเก็บแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัย ติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิทางโทรศัพท์ เพื่อขอกำหนดการเข้าสัมภาษณ์ เมื่อถึงกำหนดนัดผู้วิจัยเดินทางไปพบผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1) การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้เครื่องมือทางสถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 2) การวิเคราะห์หาแนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แจกแจงความถี่และจัดลำดับ แล้วสรุปอุปนัย นำเสนอแบบความเรียง

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า โดยรวม

ที่	สภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		แปลผล
		(μ)	(σ)	
1	ด้านความบกพร่องด้านการอ่าน	3.98	0.92	มาก
2	ด้านความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ	3.72	1.01	มาก
3	ด้านความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์	4.28	0.69	มาก
รวมเฉลี่ย		3.99	0.91	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.99$) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ด้านความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ ($\mu = 4.28$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านความบกพร่องด้านการอ่าน ($\mu = 3.98$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ ($\mu = 3.72$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 สรุปผลได้ดังนี้

2.1 ปัญหาด้านความบกพร่องด้านการอ่าน ได้แก่ ครูผู้สอนไม่มีการสอนการอ่านคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยไม่ใช้ทรัพยากร

2.2 ปัญหาด้านความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ ได้แก่ ครูผู้สอนไม่มีการให้เด็กหลับตา และนึกถึงคำในหมวดเดิม ไม่ให้เด็กอ่าน หลังจากนั้นไม่ให้พวกเขาหลับตา และนึกถึงคำนั้นว่ามีตัวอักษรอะไรบ้าง มีจำนวนกี่ตัว และแต่ละตัวอยู่ในตำแหน่งใดบ้าง เด็กจึงจำแนกไม่ได้

2.3 ปัญหาด้านความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ ได้แก่ ครูผู้สอนไม่ได้พูดถึงวัตถุนาฬิกาใหญ่หรือสิ่งที่เข้าใจยาก ทำให้เด็กไม่สามารถใช้การวาดรูป เพื่ออธิบายหรือแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ได้

ขั้นตอนที่ 2 ผลการหาแนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ใช้การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แจกแจงความถี่ และจัดอันดับ สรุปอุปนิสัยนำเสนอแบบความเรียง ดังนี้

1. แนวทางการจัดการเรียนรู้ด้านความบกพร่องด้านการอ่าน พบว่า ครูฝึกเชื่อมโยงเสียงตัวอักษรและประสมคำ โดยเริ่มจากการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์มาประสมกันแล้วฝึกอ่านแบบแจกลูกสะกดคำรองลงมา คือ ครูฝึกการแจกลูกสะกดคำในมาตราแม่ ก กา ที่ง่ายที่สุดก่อน เช่น กา สะกดว่า กอ - อา - กา ใช้เทคนิคจำด้วยภาพมาเสริมการสอนจะช่วยให้เด็กสนุกกับการแจกลูกสะกดคำมากขึ้น นอกจากนั้นอาจจะต้องให้ เด็ก ๆ อ่านสะกดคำแล้วเขียนคำพร้อม ๆ กัน หลังจากนั้นให้เด็กลองแจกลูกสะกดคำ แบบเทียบเสียง คือ นำรูปคำมาแจกลูกโดยการเปลี่ยนพยัญชนะต้น หรือพยัญชนะท้าย เช่น เมื่อจำคำว่า บ้านได้แล้ว ก็ให้ลองหาพยัญชนะอื่นมาเปลี่ยน "บ" บ้าง เช่น ก้าน บ้าน ร้าน ล้าน ค้าน เป็นต้น และครูสอนคำศัพท์ และทบทวนความเข้าใจด้านภาษา โดยให้เด็ก ๆ ลองอ่านคำศัพท์ไปพร้อมกับภาพ แล้วค่อย ๆ อธิบายความหมายของคำ หรือยกตัวอย่างจากสิ่งรอบตัวเด็ก ก็จะช่วยให้พวกเขาสนุกกับการอ่าน และจดจำได้ดีขึ้น

2. แนวทางการจัดการเรียนรู้ด้านความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ พบว่า มีการพัฒนาครูฝึกเขียนคำที่เด็กมักเขียนผิดบ่อย ๆ ซึ่งเราสามารถคัดกรองว่าเด็กคนไหนชอบเขียนคำไหนผิดบ่อย ๆ ได้จากกิจกรรมหรือแบบฝึกหัด รองลงมา คือ ครูสอนให้เด็กวางแผนการเขียนและตรวจทานก่อนทุกครั้ง เช่น การเขียนพยัญชนะไทย 1 ตัว อาจให้เด็กลองวางแผนว่าเขาควรเริ่มลากเส้นพยัญชนะตัวนี้จากส่วนไหนก่อนเพราะอะไร หลังจากนั้นก็เริ่มแนะนำวิธีการเขียนพยัญชนะไทยที่ถูกต้องไปที่ละ 1 - 3 ตัวในแต่ละครั้ง หรืออาจจะเพิ่มเติมจุดเริ่มต้น และจุดจบเป็นสี เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำของเขา และครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเกมการศึกษาช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอย่างหลากหลาย

3. แนวทางการจัดการเรียนรู้ด้านความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ พบว่า ครูทำการฝึกความจำ โดยการจัดให้นักเรียนนั่งใกล้ครู ซึ่งครูอาจคอยเตือนความทรงจำและตรวจแบบฝึกหัดบ่อย ๆ ทบทวนบทเรียน บ่อย ๆ จัดหาเครื่องช่วยความจำ เช่น ตารางแผนภูมิ ไดอะแกรม เครื่องคิดเลข หรือสิ่งอื่น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนจำได้ รองลงมา คือ ครูการฝึกการจัดลำดับและทิศทาง เช่น ในการนับ เราจะนับตัวเลขจากซ้ายไปขวา และนับตามลำดับ ตามตัวเลข ในการคำนวณก็ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนตามลำดับ โดยการฝึกทักษะ ครูควรอนุญาตให้นักเรียนใช้เครื่องคิดเลข และฝึกทักษะในการใช้เครื่องคิดเลข การทำเครื่องหมายที่มุมบนด้านใดด้านหนึ่งของกระดาษหรือสมุดแบบฝึกหัด การฝึกให้นักเรียนคิดในใจการวาดภาพประกอบเกี่ยวกับจำนวนและทิศทาง และการฝึกให้นักเรียนจัด

หมวดหมู่สิ่งของ และครูทำการฝึกรับรู้ทางสายตาในการแก้ไขความลำบากในการรับรู้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน ครูควรฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยใช้ฟรอนท์หลากหลายรูปแบบ การฝึกเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวเลขที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น 3 กับ 5, 6 กับ 9 การสอนตามลำดับให้นักเรียนจำตัวเลขเบื้องต้นได้ก่อนจึงจะสอนตัวต่อไป และการฝึกให้จำแนกความแตกต่างของสัญลักษณ์ที่คล้ายกัน เช่น เครื่องหมาย + กับ X

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่าอันดับแรก คือ ด้านความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ ด้านความบกพร่องด้านการอ่าน และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้เต็มศักยภาพของตนเองนั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จะต้องเอาใจใส่ มีความรู้ความเข้าใจอย่างยี่งว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีลักษณะอย่างไร มีปัญหาหรือความบกพร่องด้านใด สาเหตุมาจากอะไรบ้างซึ่งจะช่วยให้ครู บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้เรียนรู้ได้ดีขึ้น การจัดการเรียนการสอนที่ดีต้องมีความสอดคล้องทั้งรายวิชา ผู้สอน และผู้เรียน โดยแต่ละรายวิชาต้องส่งเสริมกัน มีปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็กและรูปแบบการเรียนรู้ที่เด็กถนัด มีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล เมื่อเด็กเรียนไปแล้วสามารถสร้างความรู้ต่อได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชну ฤทธิกุล ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่บกพร่องด้านการเรียนรู้ด้วยห้องเรียนพิเศษ โรงเรียนวัดอัมพาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน เกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่บกพร่องด้านการเรียนรู้ด้วยห้องเรียนพิเศษ โรงเรียนวัดอัมพาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก (รัชну ฤทธิกุล, 2566) และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จริญญา ตรุษฎี ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยมีภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (จริญญา ตรุษฎี, 2562)

2. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ด้านความบกพร่องด้านการอ่าน ครูผู้สอนไม่มีการสอนการอ่านคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยไม่ใช้บัตรพยักกรอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนไม่ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่ค้นพบอีกครั้ง โดยใช้บัตรคำที่กำหนดสีเป็นรหัสแทนหน่วยเสียง และไม่บอกความหมายของคำแต่ละคำนั้นให้เด็กทราบ ครูผู้สอนไม่มีการอ่านให้นักเรียนฟัง และค้นหาคำ ครูไม่อ่านออกเสียงคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดไว้ให้นักเรียนฟัง และไม่อ่านตามที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ในนิทาน สอดคล้อง

กับผลการวิจัยของ สุนันทา วงษ์จำปา ได้วิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้สื่อประสม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้สื่อประสม มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีขึ้น รับผิดชอบการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้สื่อประสม มีความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 60 ขึ้นไป (สุนันทา วงษ์จำปา, 2562) ด้านความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ ครูผู้สอนไม่มีการให้เด็กหลับตา และนึกถึงคำในหมวดเดิม ไม่ให้เด็กอ่าน หลังจากนั้นไม่ให้พวกเขาหลับตา และนึกถึงคำนั้นว่ามีตัวอักษรอะไรบ้าง มีจำนวนกี่ตัว และแต่ละตัวอยู่ในตำแหน่งใดบ้าง เด็กจึงจำแนกไม่ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนไม่มีการให้เด็กปฏิบัติซ้ำ ไม่ให้เด็กกลับไปฝึกซ้ำอีก 2 ครั้ง ตั้งแต่ขั้นหลับตาและปิดคำ ทำให้เด็กจดจำได้อย่างแม่นยำไม่ได้ ครูผู้สอนไม่ให้นักเรียนรู้จักฝึกเขียนข้อความที่เป็นประโยค เป็นกลุ่มคำ และจะต้องมีความเกี่ยวข้องกัน อ่านได้เป็นเรื่องเป็นราว การเขียนเรื่องเช่นเขียนเรื่องจากภาพ เขียนเรื่องจากเรื่องที่ครูกำหนด เขียนเรื่องจากคำหรือข้อความที่กำหนดให้ และเขียนเรื่องโดยกำหนดเรื่องเองไม่ได้ สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีของ จุฬามาศ จันทรศรีสุต กล่าวว่า เด็กมีความบกพร่องในการเขียนพยัญชนะ สระ ตัวสะกดวรรณยุกต์และการันต์ ไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย จึงเขียนหนังสือและสะกดคำผิด เขียนตัวอักษรผิดรูปแบบสะกดคำไม่ถูกต้อง เว้นวรรคไม่ถูกต้อง เขียนผิดไวยากรณ์ คัดลอกซ้ำ จับดินสอจุ่มง่ามไม่ถนัด และลายมือไม่ดี มีปัญหาการเลือกใช้คำศัพท์การแต่งประโยคและการสรุปเนื้อหาสำคัญ ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดผ่านการเขียนได้ตามระดับชั้นเรียน (จุฬามาศ จันทรศรีสุต, 2561) ด้านความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนไม่ได้พูดถึงวัตถุนานาหรือสิ่งที่เข้าใจยาก ทำให้เด็กไม่สามารถใช้การวาดรูป เพื่ออธิบายหรือแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้เด็กที่ไม่ได้โดดเด่นมากได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ต่อหน้าเพื่อน ๆ ทำให้เด็กไม่มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนรู้ ครูผู้สอนไม่让孩子ได้เห็น และสัมผัสกับวัตถุจะช่วยให้พวกเขาเข้าใจหลักการทางคณิตศาสตร์ได้ดียิ่งขึ้น เช่น ไม่ให้เล่นเลโก้ บล็อกไม้ต่าง ๆ เด็กจึงไม่สามารถเรียนเรื่องการบวก ลบ ง่าย ๆ ได้ สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีของ ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ ได้ให้ความหมายว่า ความบกพร่องทางด้านคณิตศาสตร์ (Mathematics Disorder) การคิดคำนวณจะเกี่ยวข้องกับความจำสัญลักษณ์และจำนวนต่าง ๆ เรื่องความคิรวบยอดนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการคำนวณ มักจะไม่เข้าใจความคิรวบยอดหรือคำของตัวเลข เช่น ไม่รู้จักหลักหน่วย หลักสิบ หลักร้อยนับเลขไปข้างหน้าหรือนับย้อนหลังไม่ได้ ท่องสูตรคูณไม่ได้ไม่เข้าใจเมื่ออ่านโจทย์เลข ไม่เข้าใจเมื่ออ่านตัวเลขที่มีจำนวนหลักมาก (ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2561) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมิตรา โรจนินิ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนสำหรับเด็กแอลดี (Learning Disabilities LD) พบว่า เด็กแอลดีหรือความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นความผิดปกติหรือพัฒนาการล่าช้าในกระบวนการทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งอย่างที่มีสัมพันธ์เกี่ยวกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา ในด้านการอ่าน การพูด การเขียน การคิดคำนวณและคณิตศาสตร์ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และการได้รับบาดเจ็บทางสมองทำให้สมองไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ จึงทำให้การเรียนรู้ การแปลความ และการประมวลผลข้อมูลที่ได้รับเสียไป ส่งผลให้เด็กมีผลการเรียนรู้ต่ำกว่าศักยภาพที่แท้จริง และมีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นได้แก่ การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ ขาดสมาธิ ช่วงความสนใจสั้น เป็นต้น การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กแอลดีนั้นคล้ายกับการสอนเด็กทั่วไป แต่ครูควรเพิ่มเติมการสอนในประเด็นต่าง ๆ เช่น การคิดวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน เทคนิคหรือวิธีการใช้สื่อและอุปกรณ์ที่ผ่านประสาทสัมผัสหลาย ๆ ทางทั้งด้านการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว เป็น

ต้น นอกจากนี้ครู ผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญจะต้องร่วมมือกันในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาและแผนการสอน เฉพาะบุคคลเพื่อช่วยพัฒนาเด็กให้บรรลุศักยภาพสูงสุดของแต่ละคน (สมิตรา โรจนนิติ, 2565)

3. แนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 สรุปผลแต่ละด้านได้ดังนี้

3.1 ด้านความบกพร่องด้านการอ่าน ครูฝึกเชื่อมโยงเสียงตัวอักษรและประสมคำ โดยเริ่มจากการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์มาประสมกันแล้วฝึกอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ และครูฝึกการแจกลูกสะกดคำใน มาตราแม่ ก กา ที่ง่ายที่สุดก่อน เช่น กา สะกดว่า กอ - อา - กา ใช้เทคนิคจำด้วยภาพมาเสริมการสอนจะช่วยให้ เด็กสนุกกับการแจกลูกสะกดคำมากขึ้น นอกจากนั้นอาจจะต้องให้ เด็ก ๆ อ่านสะกดคำ แล้วเขียนคำ พร้อม ๆ กัน หลังจากนั้นให้เด็กลองแจกลูกสะกดคำ แบบเทียบเสียง คือ นำรูปคำมาแจกลูกโดยการเปลี่ยนพยัญชนะต้น หรือ พยัญชนะท้าย เช่น เมื่อจำคำว่า บ้านได้แล้ว ก็ให้ลองหาพยัญชนะอื่นมาเปลี่ยน "บ" บ้าง เช่น ก้าน ป้าน ร้าน ล้าน ค้าน เป็นต้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิรุณรัตน์ ขอนดอก ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถ การอ่านสะกดคำภาษาไทยโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหุสัมผัส สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า พัฒนาการความสามารถการอ่านสะกดคำภาพ รวมทั้ง 5 ระยะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เรียนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหุ สัมผัสมีระดับความสามารถในการอ่านสะกดคำ โดยใช้แบบทดสอบแผนการสอนเฉพาะบุคคล 5 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 การอ่านออกเสียงพยัญชนะ หน่วยที่ 2 การอ่านออกเสียงสระ หน่วยที่ 3 การอ่านสะกดคำที่ไม่มี ตัวสะกด หน่วยที่ 4 การอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และหน่วยที่ 5 การประสมคำและแบบทดสอบ ความสามารถในการอ่าน (พิรุณรัตน์ ขอนดอก, 2563)

3.2 ด้านความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ ครูฝึกเขียนคำที่เด็กมักเขียนผิดพลาดบ่อย ๆ ซึ่งเรา สามารถคาดการณ์ว่าเด็กคนไหนชอบเขียนคำไหนผิดพลาดบ่อย ๆ ได้จากกิจกรรมหรือแบบฝึกหัด และครูสอนให้เด็กวางแผนการเขียนและตรวจทานก่อนทุกครั้ง เช่น การเขียนพยัญชนะไทย 1 ตัว อาจให้เด็กลองวางแผนว่าเขาควรเริ่ม ลากเส้นพยัญชนะตัวนี้จากส่วนไหนก่อนเพราะอะไร หลังจากนั้นก็เริ่มแนะนำวิธีการเขียนพยัญชนะไทยที่ถูกต้องไป ทีละ 1 - 3 ตัวในแต่ละครั้ง หรืออาจจะเพิ่มเติมจุดเริ่มต้น และจุดจบเป็นสี่ เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำของเขา สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีของ สุไพรมา ลีลามณี กล่าวว่า การเขียน การสะกดคำและลายมือ ซึ่งมี 3 ลักษณะ 1) ดิสกราเฟีย (Dysgraphia) คือ เด็กไม่สามารถเขียนหนังสือได้ ลอกคำศัพท์ตัวอักษร ตัวเลข หรือรูปทรง เรขาคณิตบนกระดาษลงสมุดไม่ได้ แม้ทำได้ก็มีลายมือที่อ่านยาก 2) การระลึกความจำจากการเห็น (Recall Deficits) คือ เด็กไม่สามารถจำสิ่งที่เห็นได้ ไม่สามารถบอกชื่อสิ่งที่เพิ่งเห็นได้ และ 3) ปัญหาโครงสร้างทางภาษา (Syntax Deficits) คือ เด็กมีปัญหาการเขียนรายงาน เรียงความ ซึ่งอาจมีแนวคิดที่จะเขียน แต่เด็กไม่สามารถ ถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือได้หรือไม่สามารถเขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (สุไพรมา ลีลามณี, 2561)

3.3 ด้านความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ ครูทำการฝึกความจำ โดยการจัดให้นักเรียนนั่งใกล้ครู ซึ่งครูอาจคอยเตือนความทรงจำและตรวจแบบฝึกหัดบ่อย ๆ ทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ จัดหาเครื่องช่วยความจำ เช่น ตารางแผนภูมิ ไดอะแกรม เครื่องคิดเลข หรือสิ่งอื่น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนจำได้ และครูการฝึกการจัดลำดับและ ทิศทาง เช่น ในการนับ เราจะนับตัวเลขจากซ้ายไปขวา และนับตามลำดับ ตามตัวเลข ในการคำนวณก็ต้องปฏิบัติ

ตามขั้นตอนตามลำดับ โดยการฝึกทักษะ ครูควรอนุญาตให้นักเรียนใช้เครื่องคิดเลข และฝึกทักษะในการใช้เครื่องคิดเลข การทำเครื่องหมายที่มุมบนด้านใดด้านหนึ่งของกระดาษหรือสมุดแบบฝึกหัด การฝึกให้นักเรียนคิดในใจการวาดภาพประกอบเกี่ยวกับจำนวนและทิศทาง และการฝึกให้นักเรียนจัดหมวดหมู่สิ่งของ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมิตรา โรจนนิต ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนสำหรับเด็กแอลดี (Learning Disabilities LD) พบว่า เด็กแอลดีหรือความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นความผิดปกติหรือพัฒนาการล่าช้าในกระบวนการทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งอย่างที่มีสัมพันธเกี่ยวกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษาในด้านการอ่าน การพูด การเขียน การคิดคำนวณและคณิตศาสตร์ทั้งนี้สาเหตุมาจากพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และการได้รับบาดเจ็บทางสมองทำให้สมองไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ จึงทำให้การรับรู้ การแปลความ และการประมวลผลข้อมูลที่ได้รับเสียไป ส่งผลให้เด็กมีผลการเรียนรู้ต่ำกว่าศักยภาพที่แท้จริง และมีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้น ได้แก่ การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ ขาดสมาธิ ช่วงความสนใจสั้น เป็นต้น การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กแอลดีนั้นคล้ายกับการสอนเด็กทั่วไป แต่ครูควรเพิ่มเติมการสอนในประเด็นต่าง ๆ เช่น การคิดวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน เทคนิคหรือวิธีการใช้สื่อและอุปกรณ์ที่ผ่านประสาทสัมผัสหลาย ๆ ทางทั้งด้านการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว เป็นต้น นอกจากนี้ครูผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญจะต้องร่วมมือกันในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาและแผน การสอนเฉพาะบุคคลเพื่อช่วยพัฒนาเด็กให้บรรลุศักยภาพสูงสุดของแต่ละคน (สุมิตรา โรจนนิต, 2565)

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ สรุปได้ว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า ด้านความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ มีปัญหามากที่สุด แนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า ด้านความบกพร่องด้านการอ่าน คือ ครูควรฝึกเชื่อมโยงเสียงตัวอักษรและประสมคำ โดยเริ่มจากการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์มาประสมกันแล้วฝึกอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ ด้านความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ คือ ครูควรฝึกเขียนคำที่เด็กมักเขียนผิดบ่อย ๆ ซึ่งเราสามารถคัดกรองว่าเด็กคนไหนชอบเขียนคำไหนผิดบ่อย ๆ และด้านความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ คือ ครูควรทำการฝึกความจำ โดยการจัดให้นักเรียนนั่งใกล้ครู ซึ่งครูอาจคอยเตือนความทรงจำและตรวจแบบฝึกหัดบ่อย ๆ ทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ จัดหาเครื่องช่วยความจำ เช่น ตารางแผนภูมิ โต๊ะแกรม เครื่องคิดเลข ที่ช่วยให้นักเรียนจำได้ จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้ ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ 1) ด้านความบกพร่องด้านการอ่าน ครูผู้สอนควรมีการวางแผนการสอนโดยสามารถใช้ความพอใจของเด็กที่มีต่อคำคล้องจองในการพัฒนาความเข้าใจในแบบแผนของการอ่าน มีการวางแผนการสอนอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูป สระลดรูปและสระคงรูปโดยใช้ชุดนิทานคำคล้องจอง 2) ด้านความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ ครูผู้สอนควรมีการวางแผนสอนในการวิเคราะห์วรรณคดีไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือแบบเกมพีเคชั่น ร่วมกับการใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ควรมีการพัฒนาการเขียนสะกดคำโดยใช้รูปภาพเป็นสื่อ วิธีการ คือ ให้เด็กดูรูปภาพที่เราเตรียมไว้ หลังจากนั้นให้พวกเขาเขียนสะกดคำจากความคิดแรกที่เห็น เป็นการฝึกให้พวกเขาย่อยความคิดในสมองของตัวเองอย่างเป็นระบบ 3) ด้านความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนควรมีการตรวจสอบ และช่วยสนับสนุนการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของเด็ก ๆ ได้ เช่น อนุญาตให้

เด็ก LD ใช้เครื่องคิดเลขเมื่อต้องแก้โจทย์ปัญหาที่ซับซ้อน ควรมีการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่มีความหลากหลาย เพื่อให้เด็กสามารถเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสนใจของตนเอง ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรมีการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับประเทศ 2) ควรมีการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดหน่วยงานของรัฐและเอกชน 3) ควรมีการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก เขต 1

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มโรงเรียนวังเจ้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา คณาจารย์ในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ขอบพระคุณผู้บริหาร วิทยาลัยนอร์ทเทิร์นที่สนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสุขภาพจิต. (2555). คู่มือครูระบบการดูแลนักเรียนกลุ่มเด็กพิเศษที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ปิยอนด์ พับลิชชิง จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560). กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- จริยา ตรุษฎี. (2562). แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- จุฬามาศ จันทศรีสุต. (2561). การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. อดิเรก: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- เบญจมาพร ปัญญา. (2549). คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- พิรุณรัตน์ ขอนดอก. (2563). การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำภาษาไทยโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหุสัมผัส สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารครูพิบูล, 7(2), 220-231.
- รัชฎ ฤทธิกุล. (2566). การประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่บกพร่องด้านการเรียนรู้ด้วยห้องเรียนพิเศษ โรงเรียนวัดอัมพาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วารสารพุทธสังคม วิทยาปริทรรศน์, 9(4), 17-31.
- ศรียา นิยมธรรม. (2561). พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพมหานคร: แวันแก้ว.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2561). ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1. (2567). รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2565 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1. เรียกใช้เมื่อ 15 สิงหาคม 2567 จาก <http://www.takesa1.go.th/website/?cat=19>
- สุนันทา วงษ์จำปา. (2562). การแก้ปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้สื่อประสม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุไพรมา สีสามณี. (2561). ศึกษาความสามารถในการอ่านคำและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi - Sensory Approach). ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมิตรา โรจนนิตติ. (2565). การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนสำหรับเด็กแอลดี (Learning Disabilities LD). วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 12(2), 260-275.